

II

(Meddelanden)

MEDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

TILLKÄNNAGIVANDE FRÅN KOMMISSIONEN

om tillämpningen av bestämmelserna i artikel 26.3 i förordning (EU) nr 1169/2011

(2020/C 32/01)

1. INLEDNING

I artikel 26.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna ⁽¹⁾ (nedan kallad *förordningen*) föreskrivs att om ursprungsland eller härkomstplats för ett livsmedel anges men inte är samma som för den primära ingrediensen ska ursprungsland eller härkomstplats anges även för den primära ingrediensen i fråga, eller så ska det anges att ursprungslandet eller härkomstplatsen inte är samma som för livsmedlet.

Den 28 maj 2018 antogs kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/775 ⁽²⁾ (nedan kallad *genomförandeförordningen*) där villkoren för tillämpningen av artikel 26.3 i förordningen fastställs. I genomförandeförordningen förtydligas och harmoniseras särskilt hur ursprunget för den eller de primära ingredienserna ska anges i märkningen.

Syftet med detta tillkännagivande från kommissionen är att ge livsmedelsföretagare och nationella myndigheter vägledning om tillämpningen av bestämmelserna i artikel 26.3 i förordningen. Tillkännagivandet bör läsas tillsammans med andra relevanta bestämmelser i förordningen och i genomförandeförordningen. Denna vägledning påverkar inte det förbud att ge konsumenterna vilseledande information som föreskrivs i artikel 7 i förordningen. I tillkännagivandet förtydligas de bestämmelser som redan finns i den tillämpliga lagstiftningen. Det utvidgar inte på något sätt de skyldigheter som följer av denna lagstiftning och inför inte heller några ytterligare krav på de berörda aktörerna och behöriga myndigheterna.

Detta tillkännagivande är endast avsett att hjälpa privatpersoner, företagare och nationella behöriga myndigheter vid tillämpningen av artikel 26.3 i förordningen och av genomförandeförordningen. Endast Europeiska unionens domstol har behörighet att avgöra hur unionsrätten ska tolkas. De synpunkter som uttrycks i tillkännagivandet har inte företräde framför den ståndpunkt som Europeiska kommissionen kan komma att inta i unionens eller nationella domstolar.

2. FRÅGOR OM TILLÄMPNINGSSOMRÅDET FÖR ARTIKEL 26.3 I
FÖRORDNINGEN

I artikel 26.3 första stycket i förordningen fastställs två villkor för tillämpningen av särskilda märkningskrav för primära ingredienser: 1) att det ska finnas en uppgift om ursprungsland eller härkomstplats för slutprodukten, och 2) att denna uppgift om ursprungslandet eller härkomstplatsen för livsmedlet inte är samma som för den primära ingrediensen.

I enlighet med artikel 26.3 andra stycket tillämpas de särskilda märkningsskyldigheterna i artikel 26.3 första stycket endast i fall som omfattas av genomförandeförordningen, vilka fastställs i artikel 1 i genomförandeförordningen.

⁽¹⁾ EUT L 304, 22.11.2011, s. 18.

⁽²⁾ EUT L 131, 29.5.2018, s. 8.

Genomförandeförordningens tillämpningsområde begränsas i följande två fall:

För det första anges i artikel 1.1 i genomförandeförordningen att ursprungsland eller härkomstplats för ett livsmedel kan anges "på något sätt genom förklaringar, illustrationer, symboler eller begrepp som avser platser eller geografiska områden, utom geografiska namn som ingår i vedertagna beteckningar och generiska namn och som anger ursprung men som allmänt sett inte uppfattas som en uppgift om ursprungsland eller härkomstplats".

För det andra anges i artikel 1.2 i genomförandeförordningen att "geografiska beteckningar som skyddas enligt förordning (EU) nr 1151/2012 ⁽³⁾, förordning (EU) nr 1308/2013 ⁽⁴⁾, förordning (EG) nr 110/2008 ⁽⁵⁾ eller förordning (EU) nr 251/2014 ⁽⁶⁾, eller som skyddas enligt internationella överenskommelser", och registrerade varumärken om de utgör en uppgift om ursprung, inte omfattas av genomförandeförordningen. Det andra undantaget förtydligas i skäl 6 i genomförandeförordningen, där det anges att även om artikel 26.3 i förordningen i princip också ska tillämpas på fallen enligt det andra undantaget måste de relevanta genomförandereglerna undersökas ytterligare och kommer att antas vid en senare tidpunkt.

2.1. Hänvisning till livsmedelsföretagaren

2.1.1. Kan angivandet av livsmedelsföretagarens namn, firmanamn eller adress på en etikett innebära att artikel 26.3 är tillämplig?

Enligt skäl 29 och artikel 2.2 g i förordningen utgör angivelser av livsmedelsföretagarens namn, firmanamn eller adress på etiketten inte en uppgift om livsmedlets ursprungsland eller härkomstplats i enlighet med förordningen. I princip innebär därför inte hänvisningar till livsmedelsföretagaren som juridisk person att artikel 26.3 i förordningen är tillämplig.

Baserat på artikel 7 i förordningen kan dock sådana uppgifter betraktas som vilseledande i fråga om livsmedlets rätta ursprungsland eller härkomstplats om uppgifterna framhävs tydligt på förpackningen och om det specifika ursprunget eller den specifika härkomstplatsen är väl synligt/synlig i de fall då ursprunget inte är samma som för livsmedlets primära ingrediens. De nationella behöriga myndigheterna bör bedöma sådana fall genom att ta hänsyn till all information som ges på etiketten och hela presentationen av produkten.

2.2. Namn på varumärken

2.2.1. Kan varumärken som inte skyddas av ett registrerat varumärke i enlighet med artikel 1.2 i genomförandeförordningen innebära att artikel 26.3 i förordningen är tillämplig?

I artikel 1.2 i genomförandeförordningen tydliggörs att genomförandeförordningen, även om uppgifter om ursprung som ingår i registrerade varumärken omfattas av artikel 26.3 i förordningen, inte ska tillämpas på sådana uppgifter i avvaktan på antagandet av särskilda bestämmelser om tillämpningen av artikel 26.3 på sådana uppgifter. EU-lagstiftaren har bekräftat den särskilda karaktären hos och de särskilda syftena för de registrerade varumärken som regleras genom särskild unionslagstiftning. Kommissionen kommer därför att ytterligare undersöka hur man ska ange den uppgift om ursprung för den primära ingrediensen som enligt artikel 26.3 i förordningen ska ges när denna uppgift måste anges. Varumärken som omfattar geografiska angivelser som är icke-registrerade varumärken omfattas däremot inte av detta tillfälliga undantag, och genomförandeförordningen är därför tillämplig på sådana varumärken, utöver de skyldigheter som följer av artikel 26.3 i förordningen.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 14.12.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89 (EUT L 39, 13.2.2008, s. 16).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 251/2014 av den 26 februari 2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1601/91 (EUT L 84, 20.3.2014, s. 14).

2.3. Livsmedlets beteckning

2.3.1. *Betraktas vedertagna beteckningar som består av geografiska angivelser som att man anger ursprungsland eller härkomstplats för ett livsmedel?*

I artikel 2.2 o i förordningen definieras *vedertagen beteckning* som en beteckning som är accepterad som livsmedlets beteckning av konsumenterna i den medlemsstat där livsmedlet saluförs utan att beteckningen behöver ytterligare förklaringar.

Enligt skäl 8 och artikel 1.1 i genomförandeförordningen omfattar genomförandeförordningen inte vedertagna beteckningar och generiska namn som innehåller geografiska namn som anger ursprung, men som allmänt sett inte uppfattas som en uppgift om livsmedlets ursprungsland eller härkomstplats. Sådana namn hänvisar ofta till en geografisk plats, en region eller ett land där livsmedlet ursprungligen producerades eller salufördes, och som med tiden har blivit generiska namn eller vedertagna beteckningar för en viss livsmedelskategori. Förutsatt att sådana generiska namn och vedertagna beteckningar inte leder till att konsumenterna tror att ett livsmedel har ett visst geografiskt ursprung, kan de användas utan att artikel 26.3 i förordningen är tillämplig.

Exempel: frankfurterkorv.

Eftersom frågan rör konsumenternas förståelse i varje enskild medlemsstat och eftersom det finns stora skillnader mellan konsumenternas uppfattningar i detta avseende i EU, måste det bedömas från fall till fall om konsumenterna tydligt uppfattar en särskild beteckning som ett generiskt namn/en vedertagen beteckning.

2.3.2. *Betraktas föreskriva beteckningar som består av geografiska angivelser som att man anger ursprungsland eller härkomstplats för ett livsmedel?*

Enligt artikel 2.2 n i förordningen avser *föreskriven beteckning* den beteckning för ett livsmedel som föreskrivs i de unionsbestämmelser som gäller för detta livsmedel eller, om sådana unionsbestämmelser inte finns, den beteckning som föreskrivs i de lagar och andra författningar som gäller i de medlemsstater där livsmedlet säljs till slutkonsumenter eller storhushåll.

Sådana namn är med andra ord vedertagna beteckningar som reglerats i lag eftersom lagstiftaren ansett att det var viktigt att harmonisera användningen av dem och ofta även sammansättningen hos de produkter som de avser, för att se till att konsumenternas förväntningar tillgodoses när det gäller egenskaperna hos livsmedel som säljs med särskilda beteckningar.

Med tanke på vad som anges ovan betraktas inte föreskrivna beteckningar som består av geografiska angivelser som en uppgift om ursprung i den mening som avses i artikel 26.3 i förordningen, i de fall då lagstiftaren redan har beaktat artikel 26.3.

2.4. Olika upplysningar på etiketten

2.4.1. *Ska sådana uttryck som "framställd i", "producerad i" och "produkt från" följda av en geografisk angivelse anses vara en uppgift om ursprungsland eller härkomstplats för ett livsmedel?*

Konsumenterna förknippar sådana upplysningar som "framställd i [land]", "tillverkad i [land]" och "producerad i [land]" med en uppgift om ursprung i den mening som avses i artikel 26.3, och de bör därför i princip betraktas som en uppgift om ursprungsland eller härkomstplats för ett livsmedel. Dessa uttryck hänvisar dessutom till produktions- eller tillverkningsprocessen, som för bearbetade livsmedel kan motsvara den innebörd som termen ursprungsland ges i förordningen, enligt definitionen i artikel 60.2 i unionens tullkodex (⁽⁷⁾), dvs. som den sista väsentliga och ekonomiskt berättigade bearbetning eller behandling av ett livsmedel som resulterar i tillverkningen av en ny produkt eller innebär ett viktigt steg i tillverkningen.

På liknande sätt brukar konsumenterna tolka upplysningen "produkt från [land]" som en uppgift om ursprung i enlighet med artikel 26.3 i förordningen. Uttrycket "produkt från" leder dessutom troligen till att konsumenten uppfattar det som att hela livsmedlet, inklusive dess ingredienser, kommer från det land som anges på etiketten.

(⁷) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (omarbetning) (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

2.4.2. *Betraktas upplysningar som "förpackad i", "producerad/framställd av X för Y" följda av livsmedelsföretagarens namn och adress som att man anger ursprungsland eller härkomstplats för ett livsmedel?*

Upplysningen "förpackad i" anger tydligt var ett livsmedel har förpackats och det är inte troligt att konsumenterna tolkar detta som en uppgift om ursprung i den mening som avses i artikel 26.3 i förordningen. Trots att uttrycket i fråga hänvisar till en geografisk plats betraktas det därför inte som en uppgift om livsmedlets ursprungsland eller härkomstplats.

Sådana uttryck som "producerad av/tillverkad av/förpackad av" (livsmedelsföretagarens namn och därefter adress) eller "producerad av/tillverkad av X för Y" hänvisar uttryckligen till den relevanta livsmedelsföretagaren, och det är generellt sett inte troligt att konsumenterna tolkar detta som en uppgift om ursprung för livsmedlet. Precis som anges i punkt 2.1.1 i detta tillkännagivande utgör angivelser om livsmedelsföretagarens namn, firmanamn eller adress på etiketten inte en uppgift om livsmedlets ursprungsland eller härkomstplats i den mening som avses i förordningen.

Konsumenternas uppfattning påverkas dock av alla delar av etiketten, inklusive hela presentationen av produkten. Man måste därför ta hänsyn till hela förpackningen när man bedömer om märkningen av livsmedlet kan vara vilseledande avseende dess ursprung.

2.4.3. *Betraktas akronymer, illustrationer eller andra uppgifter som läggs till frivilligt för att hjälpa konsumenterna att hitta sitt eget språk på flerspråkiga etiketter som att man anger ursprungsland eller härkomstplats för ett livsmedel?*

Sådana uppgifter bör inte betraktas som en uppgift om ursprung om de tydligt avser olika språkversioner av den livsmedelsinformation som anges på etiketten.

2.4.4. *Betraktas upplysningar som "sort", "typ", "stil", "recept", "inspirerad av" eller "à la" tillsammans med en geografisk angivelse som att man anger ursprungsland eller härkomstplats för ett livsmedel?*

Upplysningar som "sort", "typ", "stil", "recept", "inspirerad av" eller "à la" brukar avse receptet eller de särskilda egenskaperna för livsmedlet eller dess bearbetning, och de bör därför i princip inte betraktas som en uppgift om ursprung.

Man måste dock ta hänsyn till hela förpackningen när man bedömer om märkningen av livsmedlet kan vara vilseledande avseende dess ursprung. Det bör också nämnas att de ovannämnda uppgifterna, i enlighet med artikel 7 i förordningen, bara är motiverade om livsmedlet har särskilda egenskaper eller är av en särskild art, eller om det har genomgått en viss produktionsprocess som fastställer sambandet med den geografiska plats som anges på etiketten.

2.4.5. *Betraktas en nationell symbol eller färgerna på en flagga som att man anger ursprungsland eller härkomstplats för ett livsmedel?*

Ur konsumenternas synvinkel är flaggor och/eller kartor de mest relevanta hänvisningarna när det gäller ursprungsmärkningen. Tydliga och synliga flaggor och/eller kartor som hänvisar till ett visst geografiskt territorium bör därför i princip betraktas som en uppgift om ursprung och följaktligen innebära att artikel 26.3 i förordningen är tillämplig. Andra nationella symboler såsom kända nationella monument, landskap eller personer kan också uppfattas som en uppgift om ett livsmedels ursprung av konsumenterna. Eftersom deras tolkning brukar bero på produkten och landet ska sådan grafik dock bedömas från fall till fall. Vid en sådan bedömning bör medlemsstaterna särskilt beakta placeringen av symbolerna/grafiken, deras storlek, färg och teckenstorlek samt den övergripande märkningen av livsmedlet, dvs. att märkningen i sin helhet inte gör konsumenterna förvirrade i fråga om livsmedlets ursprung.

När det gäller varumärken beskrivs tillämpningen av artikel 26.3 i förordningen i punkt 2.2.1 i detta tillkännagivande.

Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt användningen av bilder och andra upplysningar som hänvisar till en nationell/lokal händelse eller till ett nationellt/lokalt idrottslag för att fira denna händelse. Eftersom de endast används tillfälligt bör sådana angivelser bedömas från fall till fall för att avgöra om artikel 26.3 är tillämplig.

2.4.6. *Kan ytterligare upplysningar som ges på livsmedletiketter med geografiska beteckningar som är skyddade enligt EU-lagstiftningen eller varumärken innebära att artikel 26.3 i förordningen är tillämplig?*

I avvaktan på antagandet av särskilda bestämmelser är genomförandeförordningen inte tillämplig på geografiska beteckningar som är skyddade enligt EU-lagstiftningen och registrerade varumärken i enlighet med artikel 1.2. Om ett livsmedel även är märkt med andra visuella upplysningar, inklusive sådana som hänvisar till samma eller andra geografiska platser, omfattas dessa upplysningar dock av genomförandeförordningen, om villkoren i artikel 26.3 i förordningen är uppfyllda.

2.5. Hur samverkar bestämmelserna i genomförandeförordningen och EU-lagstiftningen om ekologiska livsmedel?

Rådets förordning (EG) nr 834/2007 ⁽⁸⁾ om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter ger en allmän ram med bestämmelser för ekologisk produktion, inbegripet bestämmelser om användningen av termer som avser ekologisk produktion. I den förordningen fastställs dessutom villkor för märkningen av ekologiska produkter och användningen av EU-logotypen, med krav på att en uppgift om härkomstplatsen för de jordbruksråvaror som produkten består av ska anges när denna logotyp används. Dessa regler säkerställer att konsumenterna får information som motsvarar den information som eftersträvas i artikel 26.3.

Enligt artikel 1.4 i förordningen ska de senare tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av de märkningskrav som föreskrivs i särskilda unionsbestämmelser om vissa livsmedel. På detta område betraktas bestämmelserna i förordningen om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter som en *lex specialis* och har företräde framför artikel 26.3 i förordningen. Artikel 26.3 i förordningen är därför inte tillämplig när EU-logotypen används.

3. IDENTIFIERING AV DEN PRIMÄRA INGREDIENSEN

Enligt artikel 2.2 q i förordningen avser *primär ingrediens* en eller flera ingredienser i ett livsmedel som utgör mer än 50 % av livsmedlet eller som konsumenten vanligtvis förknippar med livsmedlets beteckning och för vilken eller vilka det i de flesta fall krävs en mängdangivelse.

3.1. Hur bör den primära ingrediensen identifieras?

Vid tillämpningen av artikel 26.3 i förordningen ska livsmedelsföretagare ange uppgift om den primära ingrediensen i livsmedlet i fråga, på grundval av definitionen i artikel 2.2 q i förordningen.

I den rättsliga definitionen av primär ingrediens anges två typer av kriterier för att fastställa livsmedlets primära ingrediens: a) ett kvantitativt kriterium, enligt vilket ingrediensen ska utgöra mer än 50 % av livsmedlet, och b) ett kvalitativt kriterium, enligt vilket konsumenterna vanligtvis ska förknippa ingrediensen med livsmedlets beteckning.

När livsmedelsföretagarna ger information om den eller de primära ingredienserna i ett livsmedel bör de ta hänsyn till flera olika aspekter. Förutom livsmedlets kvantitativa sammansättning bör de framför allt noggrant överväga vad som är utmärkande för livsmedlet, dess art och hela presentationen av etiketten. De måste också överväga konsumenternas uppfattning och förväntningar vad gäller den information som ges om livsmedlet. Livsmedelsföretagarna bör överväga om det är troligt att uppgiften om ursprunget för en viss ingrediens nämnvärt kommer att påverka konsumenternas inköpsbeslut och om avsaknaden av en sådan uppgift om ursprung skulle vilseleda konsumenterna.

Det bör även påpekas att i enlighet med artikel 7 i förordningen får den information som ges i fråga om uppgift om ursprung för den primära ingrediensen inte vara vilseledande och får under inga omständigheter kringgå de bestämmelser och mål som fastställs i artikel 26.3 i förordningen.

Det är medlemsstaternas behöriga myndigheter som säkerställer en korrekt tillämpning av ovannämnda bestämmelser i förordningen.

3.2. Kan ett livsmedel ha mer än en primär ingrediens? Bör i så fall ursprunget för alla primära ingredienser anges för livsmedel som innehåller mer än en primär ingrediens?

Enligt definitionen av primär ingrediens i artikel 2.2 q i förordningen kan det röra sig om en ingrediens (singular) eller flera ingredienser (plural). Av denna formulering kan man dra slutsatsen att definitionen av primär ingrediens innebär att ett livsmedel kan ha mer än en primär ingrediens.

Om livsmedelsföretagaren på grundval av denna definition identifierar mer än en primär ingrediens framgår det dessutom av bestämmelserna i artikel 26.3 i förordningen att ursprungsland eller härkomstplats ska anges för alla dessa primära ingredienser.

⁽⁸⁾ Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91 (EUT L 189, 20.7.2007, s. 1).

3.3. Kan definitionen av primär ingrediens innebära att ett livsmedel inte har någon primär ingrediens?

Vid tillämpningen av artikel 26.3 i förordningen måste man först bedöma om någon ingrediens i ett livsmedel kan betraktas som livsmedlets primära ingrediens, på grundval av definitionen i artikel 2.2 q i förordningen. Det innebär att ett livsmedel inte har någon primär ingrediens i den mening som avses i förordningen om ingen av ingredienserna utgör mer än 50 % av livsmedlet, konsumenterna inte förknippar någon av ingredienserna med livsmedlets beteckning och i de flesta fall att ingen mängdangivelse krävs.

3.4. Omfattar artikel 26.3 i förordningen och följaktligen genomförandeförordningen livsmedel med en enda ingrediens?

Artikel 26.3 i förordningen kan omfatta bearbetade livsmedel med en enda ingrediens om den sista väsentliga bearbetningen skedde på en annan plats än ursprunget för ingrediensens råvaror eller om ingrediensen härstammar från olika platser. Denna situation skulle innebära att artikel 26.3 i förordningen är tillämplig om livsmedlets ursprungsland eller härkomstplats anges men inte är samma som för den primära ingrediensen (den enda ingrediensen).

3.5. Bör ursprunget för den primära ingrediensen i ett livsmedel anges även om konsumenterna är väl medvetna om att den endast kan köpas in från ett land utanför EU?

Förordningen innehåller inget undantag från skyldigheten att ange ursprungsland eller härkomstplats för de primära ingredienserna om dessa platser inte är samma som för livsmedlet. I enlighet med bestämmelserna i artikel 26.3 i förordningen ska därför en uppgift om ursprung för den primära ingrediensen anges även om ett livsmedels primära ingrediens endast kan köpas in från ett land utanför EU och den uppgift om ursprung som ges för slutprodukten hänvisar till EU eller till en eller flera medlemsstater.

3.6. Kan den primära ingrediensen vara en sammansatt ingrediens?

Enligt artikel 2.2 h i förordningen avser *sammansatt ingrediens* en ingrediens som i sig är en produkt av mer än en ingrediens.

En sammansatt ingrediens omfattas av artikel 26.3 i förordningen om den överensstämmer med definitionen av primär ingrediens i artikel 2.2 q i förordningen.

Om information om den primära ingrediensens ursprung ska anges i enlighet med artikel 26.3 i förordningen och den primära ingrediensen är en sammansatt ingrediens, måste livsmedelsföretagarna ge så pass mycket information som är lämplig för livsmedlet i fråga. För att göra detta bör de ta hänsyn till livsmedlets särskilda art, sammansättning och tillverkningsprocess, konsumenternas förståelse, förväntningar och intresse vad gäller uppgiften om den primära ingrediensens ursprung i den sammansatta ingrediensen (platsen från vilken den primära ingrediensen i den sammansatta ingrediensen härstammar, t.ex. skördeplatsen eller produktionsplatsen) samt hur ingredienserna i den sammansatta ingrediensen anges i ingrediensförteckningen.

Det bör även påpekas att i enlighet med artikel 7 i förordningen får den information som ges i fråga om uppgift om ursprung för den sammansatta ingrediensen inte vara vilseledande och får under inga omständigheter kringgå de bestämmelser och mål som fastställs i artikel 26.3 i förordningen.

Det är medlemsstaternas behöriga myndigheter som säkerställer en korrekt tillämpning av ovannämnda bestämmelser i förordningen.

4. GEOGRAFISKA NIVÅER

För att konsumenterna ska kunna göra informerade val innehåller genomförandeförordningen särskilda bestämmelser som gäller när ursprungsland eller härkomstplats för den primära ingrediensen ges på grundval av artikel 26.3 i förordningen. Syftet med dessa bestämmelser är att säkerställa att denna information är tillräckligt exakt och meningsfull.

I artikel 2 a i genomförandeförordningen harmoniseras därför de geografiska områden som uppgiften om den primära ingrediensens ursprung ska hänvisa till.

4.1. Kan man ange ursprungsland eller härkomstplats för en och samma primära ingrediens genom att hänvisa till olika geografiska nivåer (t.ex. "EU och Schweiz")?

I artikel 2 i genomförandeförordningen förtecknas de geografiska områden som uppgiften om den primära ingrediensen bör hänvisa till. För att uppfylla kraven i artikel 26.3 i förordningen måste livsmedelsföretagarna välja ett av de geografiska områden som förtecknas i artikel 2 a i genomförandeförordningen. Det framgår av formuleringen av denna bestämmelse att det enligt genomförandeförordningen inte går att kombinera de olika geografiska nivåer som förtecknas i förordningen för en och samma primära ingrediens.

Exempel:

- "Schweiz" motsvarar ett geografiskt område enligt artikel 2 a iv. "EU" motsvarar däremot ett geografiskt område enligt artikel 2 a i. I artikel 2 a i genomförandeförordningen ges ingen möjlighet att kombinera dessa två områden.

Livsmedelsföretagarna kan dock lägga till ytterligare information till uppgifterna "EU och icke-EU" under förutsättning att informationen överensstämmer med de allmänna kraven för frivillig livsmedelsinformation i förordningen (artikel 36). Sådan information får inte vara vilseledande eller förvirrande. I dessa fall kan livsmedelsföretagarna ange "Schweiz" som ytterligare frivillig information som kompletterar angivelsen "icke-EU".

Exempel:

- "EU och icke-EU (Schweiz)".
- "EU (Spanien) och icke-EU (Schweiz)".

4.2. Kan man kombinera både medlemsstater och tredjeländer för att ange den primära ingrediensens ursprungsland eller härkomstplats?

Enligt artikel 2 a iv i genomförandeförordningen ges möjlighet att ange en eller flera medlemsstater eller ett eller flera tredjeländer som uppgift om ursprung för den primära ingrediensen. Detta innebär att aktörerna kan välja om de vill ange en eller båda av dessa uppgifter.

5. PLACERING OCH PRESENTATION

Information om den primära ingrediensen som anges i enlighet med förordningen bör komplettera den information som ges till konsumenterna om livsmedlets ursprungsland eller härkomstplats. Informationen bör vara lätt att se, klart läsbar och, när så är lämpligt, outplånlig. För att uppnå detta mål innehåller artikel 3 i genomförandeförordningen regler för placeringen och presentationen av denna information.

5.1. Kan man ange ursprungsland för den primära ingrediensen med landskoder?

Enligt artikel 9.1 i förordningen är det obligatoriskt att ange uppgift om ursprungsland eller härkomstplats där så krävs enligt artikel 26 i förordningen. Enligt artikel 9.2 i förordningen krävs dessutom att de obligatoriska uppgifter som ska ges enligt artikel 9.1 i förordningen ska anges med ord och siffror, och de får därutöver även uttryckas genom piktogram eller symboler.

Det följer av dessa bestämmelser i förordningen att ursprungsland för den primära ingrediensen alltid måste anges med ord. I samband med detta måste medlemsstaterna avgöra om vissa landskoder kan betraktas som ord. En landskod skulle kunna godkännas om konsumenterna i saluföringslandet rimligen kan förväntas förstå den och inte vilseledas. Så kan vara fallet med förkortningar som "UK", "USA" eller "EU".

5.2. Om produktnamnet innehåller en uppgift om ursprung och produktnamnet anges på flera ställen på förpackningen, bör uppgiften om ursprung för den primära ingrediensen då anges varje gång produktnamnet anges på livsmedlet? Samma fråga gäller grafiska angivelser, t.ex. flaggor

I artikel 3.2 i genomförandeförordningen anges att om uppgiften om ett livsmedels ursprung anges med ord ska informationen om den primära ingrediensens ursprung finnas i samma synfält som uppgiften om livsmedlets ursprungsland eller härkomstplats. Genomförandeförordningen ger inte utrymme för flexibilitet som skulle kunna tillåta att den primära ingrediensens ursprung bara behöver anges en gång om uppgiften om slutprodukts ursprung anges flera gånger på etiketten.

Det framgår tydligt av förordningen att uppgiften om den primära ingrediensens ursprung ska presenteras på ett klart och synligt sätt för konsumenterna, och i samma synfält som uppgiften om livsmedlets ursprung, inklusive flaggor. När det gäller produktnamn som innehåller en uppgift om ursprung eller flaggor som visas flera gånger på förpackningen innebär detta att informationen om den primära ingrediensens ursprung även i dessa fall måste upprepas.

5.3. Är artikel 13.3 i förordningen tillämplig även på den uppgift om ursprung för den primära ingrediensen som ges i enlighet med bestämmelserna i genomförandeförordningen?

I artikel 13 i förordningen fastställs de allmänna principer som reglerar presentationen av obligatorisk livsmedelsinformation enligt förteckningen i artikel 9.1 i förordningen, och därför även uppgifter om ursprungsland eller härkomstplats där så krävs enligt artikel 26 (artikel 9.1 i i förordningen). Bestämmelserna i artikel 13 i förordningen bör tillämpas utan att det påverkar särskilda unionsbestämmelser som är tillämpliga på vissa livsmedelskategorier.

I genomförandeförordningen fastställs särskilda presentationskrav för uppgiften om den primära ingrediensens ursprung. I artikel 3 i genomförandeförordningen föreskrivs särskilt att sådan information ska finnas i samma synfält som uppgiften om livsmedlets ursprungsland eller härkomstplats och med en teckenstorlek där x-höjden är minst 75 % av uppgiften om livsmedlets ursprung. Dessutom anges att uppgiften om den primära ingrediensens ursprung i alla händelser ska visas i en teckenstorlek som är minst 1,2 mm.

De ovannämnda särskilda kraven i genomförandeförordningen ska kompletteras med de övergripande bestämmelserna i artikel 13 i förordningen, som bör tillämpas kumulativt.

I artikel 13.3 i förordningen föreskrivs ett undantag från den erforderliga teckenstorleken på de obligatoriska uppgifterna när det gäller små förpackningar eller behållare (vars största yta är mindre än 80 cm²). Eftersom bestämmelserna i artikel 13 i förordningen är tillämpliga på de obligatoriska uppgifter som förtecknas i artikel 9.1 i förordningen är de också tillämpliga på den uppgift om ursprung för den primära ingrediensen som ges i enlighet med artikel 26.3 i förordningen. När det gäller förpackningar eller behållare vars största yta är mindre än 80 cm², ska den teckenstorlek som avses i artikel 3.2 i genomförandeförordningen (x-höjden) därför vara lika med eller större än 0,9 mm.
